

Potsdamm 51. D. 11. 11. 01.

Kære Grieg!

Det var i Sandhed ångeligt Nytt, da havde
at melde. Jeg hilsede godt Din Broder, han gjorde
et stolle, men sympatetisk Indtryk, og Meddelelsen
om hans det fremkaldte hos mig en tyngende tungende
Følelse af Tomhed - det er som om man station
alene, forlæst, mistet et stort, ufatteligt Futel.
For 5 Aar siden led en Broder af mig samme
Skæbne, det var vel nok det tungeste Sleg, jeg
har staaet for, i hvert Tilfælde det, da verdens
hærdtest, derfor kan jeg føle med Dig i din Sorg
og forstaa den Følelse af Klæppe, denne Katastrofe
i Forbindelse med de tunge, kolde Omgivelser
sprænger om Dig. Du maa saa snart som muligt
se at rive Dig løs. Man her gaar Plagter med
sig selv og sin Kunst - og din Mission er jo
saa langt, langt fra endt endnu.

Angrebet tog alle mine 3 Klaverstykker
"Monumental Lyriquet", han fandt dem for svære, og
jeg har nu sendt ham 17 Smækstykker for som
"How the Day goes for little Lizzy". De er meget
lette og melodiose, jeg tror det maa være gæfvidens-
Fremtiden for en Forlagger. De tre andre gaar nu
for Tournee i Tyskland, hvor de fortærbentlig nok

Bliver hangende et sted. Nu har jeg allerede faaet
udgivet to 4 Forlæggere, hvor der jo kan være meget
godt, men der er noget hjemløst - fredsøst ved
sanne Maade. Blandt man dog Ende finde en
Forlægger, der vilde tage alt, hvad man skrev, og
som vilde eksploatere Navnet! Men det er mit
syn på ligesom oplyst som det store Led:

Høbet. Og der er intet i hænderne noget sensualiseret
videt at skulle fagte sig frem med Klaveretsleder og
Linnearbejde, naar man som jeg brænder af
Kængel eller at give sig i Kæst med de store
Opgaver. Og der er det hænderne, at man finder
som lidt Skotte hos sine Landsmænd, såint
man har vist sine Evner, - sabbelt hænderne,
naar man erferer, hvor tilfældigt, men ydligt
villkærligt det gæser til herhjemme.

Da vil jeg i flere Aar har søgt Komposition.
gæse på Finantloven, ja der har jo selv stået
mig på det kraftige. Ved et rent Tilfælde erferer
jeg mig, at Sene, jeg især kan tabe, fordi jeg ikke
kommer på Finantloven, er - Bødrene Bændix!
Hvor jeg har gjort de hænderne, vil jeg ikke,
men der er mine skjøttede Tjænder. Man tager sig
indvillkærligt til Hovedet, for man forstær ikke
at en ^{nu} skandaliseret Komposition og en ^{nu} midlenselig
deltid kan have nogen samværet Følgeside,
eller at nogen overbetidet spørger om Sene-
Mening. Det gør man heller ikke, men den Slag-

Folk har som bekendt været høst allevegne, de
løber rundt, er utværlige, snakker med de enkelte
Finansudvalgsmedlemmer, der alle er ganske uforenede
overfor Kunst, og fra denne kant er det, jeg
her med Videns De erklærer min Kunst for ganske
original, det fortæner ildet at støttes, ja man kan
ildet engang forvære at gøre det, - det var alene
Heroldes Skyld, at "Vidensde" gjorde dylden, osv. osv.
- og de Sagen ildet har fjerneste Interesse eller
Betydning for disse Lovgivere, er det uagtet
at nærmeste at sige dem, derfor faar jeg
ildet Kompensations, for ildet at tale om, at
min Prestige liden betydeligt ved disse to
"Kollegeres" underjordiske Kammerarbejde.

De maa følge, jeg taler saa utværligt
om denne Sag, men jeg vilde gerne, at du, der
er saa godt kjendt i vore Kunstforhold, ogsaa
skulde kunde kunne lide Prøve paa "saad" Misforhold.

Og nu: paa svarligt Gensyn! Det er
saa rigt en af mine allerbedste Lydelse - bade
kunstnerisk og rent menneskelig - at være sammen
med dig og dine kreative Skrifter.

Dine hengivne
Svend Topp

Saa lad mig "Dances asiatiques" medfølge.